

[Svend Heiselberg]

nesteydelser, fra Tyskland og andre EF-lande frit vil kunne eksportere vaskepulver, håndsæbe og alt muligt til Danmark med rabatmærker i? Det kunne så komme til at gå ud over dansk produktion, hvis vi ikke lever op til de samme muligheder, man har i de andre lande.

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Til fru Birthe Hansen med hensyn til spillelysten: Nej, jeg kan ikke følge tankegangen, for jeg synes, folk skal have lov til selv at bestemme, om de vil spille eller ej. Det er nok vores grundlæggende holdning, at jeg generelt har en stor tiltro til forbrugerne. Der kan være enkelte, som har lidt svært ved at administrere. Det vil der være, næsten uanset hvor vi lægger grænsen. Men jeg har altså den fornemmelse, at man skal give folk så megen frihed, at de selv kan administrere, hvad de vil, og hvad de ikke vil i denne retning. Man skal ikke lægge bånd og sige: Det kan de nok ikke administrere selv. Der har vi nok en grundlæggende forskellig opfattelse.

Fru Tove Lindbo Larsen stillede et spørgsmål om sløring af priserne med rabatter. Svaret er stadig det samme som mit første: Jeg har på fornemmelsen, at forbrugerne udmærket godt kan gennemskue dette her. Så jeg har ikke de store problemer i den anledning.

Med hensyn til bestemmelserne om den rentefri konto, der blev indført i forbindelse med kartoffelkuren, vil jeg sige, at da vi nu har fjernet renteaftgiften, er der endnu et argument for at fjerne denne form for konto.

Med hensyn til den fri bevægelighed, som hr. Svend Heiselberg stillede et spørgsmål om, vil jeg sige, at det, der drejer sig om, er at tilnærme medlemsstaternes lovgivning, og jeg er sikker på, at i det øjeblik vi netop ophæver disse meget stramme restriktioner, vil den danske grænsehandel ønske det velkommen.

(Kort bemærkning).

Birthe Hansen (SF):

Jeg vil gerne sige til industriministeren, at efter min mening er der en meget stor forskel på at forsøge at trække noget ned over hovedet på folk, nemlig bestemme, om folk må spille eller de ikke må. For min skyld må de spille lige så meget de vil.

Men dér, hvor problemet opstår, er, når dette spilleri eller konkurrencer eller rabat eller til-

gift kobles sammen med et varekøb, hvorved man bevidst eller ubevidst kommer til at sløre varens kvalitet og pris. Det er dér, mit og SF's problem ligger. Jeg kan forstå, at ministeren ikke har det problem.

(Kort bemærkning).

Tove Lindbo Larsen (S):

Jeg kan godt huske, at vi indførte ordningen med forbudet mod den rentefri konto. Men det var sådan set ikke det, der var spørgsmålet. Hvis man nu giver adgang til disse ordninger igen, er ministeren så ikke enig med mig i, at det koster penge? Det hører ikke til de gratis fornøjelser, at man laver rentefri konti. Og hvem skal betale? Det skal alle forbrugere, uanset om de bruger en rentefri konto eller ej. Det er det princip, jeg gerne ville diskutere med ministeren.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 130:

Forslag til lov om ændring af lov om visse selskabers aflæggelse af årsregnskab m.v., lov om aktieselskaber, lov om anpartsselskaber, lov om erhvervsdrivende fonde og lov om forsikringsvirksomhed. (Gennemførelse af 7. direktiv om konsoliderede regnskaber).

Af industriministeren (Anne Birgitte Lundholt).

(Fremsat 17/1 90).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Erling Olsen (S):

Som man kunne høre, er det en meget omfat-